

IN MEMORIAM

Dušan Macura (1953 – 2023)

Tiho in mirno je živel, tiho in mirno je odšel.

Ganljivo, a zdi se, da zgornje še najbolj izraža spoštovanje do njegovega značaja in načina življenja ter poudarja njegovo mirnost in skromnost. Kljub obojemu je vendarle bil navdihnjen in poln življenja. V resnici je notranje bogastvo in strast prežemala njegovo delo. To je bila njegova edinstvenost in prispevek, ki ga je dajal bivanju v svojem okolju.

Rojeval je zamisli, ki so mnogokrat prehitvale čas, ustvarjalnost in inovativnost pa sta bili napredni, včasih tudi vizionarski. Vedno je razmišljal izven ustaljenih okvirov in pomembno prispeval presežke v slovensko športno okolje.

Verjamem, da so mnogi imeli občutek, da je bil velikokrat oddaljen ali morda celo nedostopen. A v resnici je bil to samo unikaten način izražanja in zadržanost v njegovi naravi. Sam sem to vedno razumel le kot priznanje njegovi individualnosti in edinstvenosti in na tak način morda celo poseben vpliv na tiste, ki ga (ni)so poznali.

Če je na prvi pogled deloval skromno in zasebno nenavadno, je v resnici imel bogato notranje življenje. Njegove misli, tudi občutki in izkušnje so bili globlji in širši od tega, kar je bi pripravljen pokazati navzven. Slednje sem lahko pripisoval le kot priznanje njegovi kompleksnosti in notranji rasti.

Temeljna vsebina njegove dejavnosti, zlasti publicistične, na področju športa, je slej kot prej bila Filozofija in Kultura športa. Obe je razumel in k njima pristopal kot področjema, ki povezujeta šport v širšem kontekstu družbe in kulture naroda. Povezoval ju je z razumevanjem in prežemanjem vloge, pomena in vrednot, ki jih šport omogoča. Skozi to prizmo se je vedno spraševal o naravi telesne dejavnosti, njenem vplivu na

človeka ter družbenih, kulturnih in moralnih implikacijah športne dejavnosti. Zavedal se je, da kultura športa, kot del kulture naroda, prinaša številne koristi. Poleg splošnih in znanih učinkov, je zlasti opozarjal na duševno blaginjo, krepitev pripadnosti in enotnosti med ljudmi ter spodbujanje medkulturnega razumevanja. Športno kulturo naroda je videl kot tisto, ki zavzema visoko mesto športa na hierarhijski lestvici vrednot, obseg vsakdanje življenjske telovadbene in mobilnostne prakse, prilagojenost javnega prostora gibalnim potre-

bam prebivalstva, sorazmerno zadostnost športne infrastrukture in druge kadrovske, organizacijske in demografske pogoje pa seveda ustrezno raven kulture.

Zapustil nas je in zapustil nam je zavidljiv obseg in dela kot uporabno čtivo za dvig športne kulture. To je bil in takšen je bil Dušan MACURA, športnik-karateist, trener, vzgojitelj, športni pedagog, publicist, prijatelj, ja dober prijatelj.

Milan Žvan